

[Handelsministeren.]

mænd. Disse Revisorer har ikke nogen Eksamen. Deres Autorisation er givet dem af Justitsministeriet i Henhold til Loven af 14. April 1905. De skal ikke aflægge nogen egentlig Eksamensprøve, men de skal have en Anbefaling fra den stedlige Handelsforening, og paa denne Anbefaling faar de saa Autorisation af Justitsministeren, en Autorisation, der gives paa Tid og gives dem, for at de kan assistere ved Opgørelsen af Konkursboer og Boer, der er under Konkord.

Jeg skal ikke nærmere omtale disse Revisorers Stilling. Jeg tør dog sige, at mange af disse autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd utvivlsomt er dygtige nok til at udføre det Arbejde, som en statsautoriseret Revisor med Eksamen kan blive stillet overfor, idet mange af dem har en lang Praksis og en betydelig Uddannelse paa anden Maade, saaledes at de har været i Stand til at skaffe sig et stort Erhverv som Revisorer og ogsaa har udført deres Arbejde paa fuldkommen fyldestgørende Maade.

Saa kunde man jo spørge: Hvorfor gaar disse Folk ikke op til Eksamen, hvorfor indstiller de sig ikke til den Eksamen, der er fornøden for at blive statsautoriseret Revisor? Dertil er at sige dette, som de gentagne Gange selv har fremhævet, at det vilde være forbundet med store Vanskeligheder for dem ogsaa med Henblik paa deres Erhverv, som de jo skal passe fra Dag til Dag, at gaa ind til en egentlig Eksamensforberedelse. Det koster Penge, det koster Tid; og dertil kommer, at mange af dem er ældre Folk, som i det mindste nødig vilde udsætte sig for at gaa til Bunds ved Eksamen, thi hvis det blev offentligt publiceret — og det vilde det jo meget let kunne blive —, vilde det være en saare ringe Anbefaling i deres fremtidige Virksomhed. Dette og forskellige andre Omstændigheder bevirker, at de holder sig tilbage.

Det Lovforslag, som jeg her fremsætter for det høje Folketing, hviler i alt væsentligt paa Næringslovskommissionens Betænkning og er i det store og hele enslydende med det Forslag, som er forelagt i Landstinget som et Afsnit af Næringslovsforslaget. Jeg skal ikke omtale Lovforslaget nærmere, men henviser til Bilag 1, hvor der findes en udførlig Redegørelse for Lovforslagets Bestemmelser, som jeg i øvrigt maa antage er det høje Tings Medlemmer saa nogenlunde bekendt, idet disse Bestemmelser jo har været forelagt for Rigsdagen i tre paa hinanden følgende Samlinger.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærk-

ninger til Lovforslagets § 2, den egentlige Eksamensparagraf. Det er navnlig denne Paragrafs sidste Stykke, der har en særlig, øjeblikkelig Interesse, idet dette Stykke lyder saaledes:

„Ministeriet for Handel og Industri kan indenfor et Tidsrum af 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden efter Indstilling fra Kommissionen“ — altsaa Eksamenskommissionen — „fritage Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Revisor, for at aflægge Dele af den i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Prøve, naar de i mindst 5 Aar har udført selvstændigt Revisorarbejde og i øvrigt opfylder de i § 1, Nr. 1—5, anførte Betingelser.“

Disse Betingelser er, at de skal have Indfødsret, have Bopæl her i Landet, være fyldt 25 Aar, at deres Bo ikke maa være under Konkursbehandling, at de skal have ført en retskaffen Vandel, altsaa de Betingelser, som man almindeligvis skal opfylde for at kunne komme i Betragtning ved særlige Bestillinger.

Man vil af det, jeg her har citeret af Lovforslagets § 2, se, at det i de kommende 3 Aar efter Lovforslagets Vedtagelse i det væsentlige overlades til Handelsministeren at give Dispensation fra de almindelige Betingelser for at opnaa Revisorbestalling. Selvfølgelig maa Ministeren, hvem det end bliver, raadføre sig med Eksamenskommissionen, og en lempeligere Prøve maa naturligvis ogsaa opstilles for de paagældende; men det maa paa den anden Side bestemte betones, at Hensigten med Bestemmelsen er at skaffe en saadan Tilgang til den almindelige statsautoriserede Revisorklasse, at der bliver tilstrækkeligt med Revisorer til at udføre det Arbejde, som skal udføres i Henhold til Forslag til Banklov og Forslag til Aktieselskabslov, for saa vidt de føres ud i Livet, som de er forelagt.

Jeg skal nævne, at der i § 9 er indført en Bestemmelse om, at de statsautoriserede Revisorer skal være Medlemmer af Revisorernes Forening, hvorved man tilvejebringer et lignende Forhold, som man gennem Sagførerraadet har for Sagførere. Man vil derved saa vidt muligt skabe Sikkerhed for, at der bliver ført den fornødne indbyrdes Kontrol.

Det er min Opfattelse, at de statsautoriserede Revisorer i de kommende Aar vil faa større og større Betydning. Det bliver paa deres Arbejde i de forskellige Selskaber, man maa lægge størst Vægt for at komme til Klarhed over, om de Regn-